

til at tage Ordet, er nogle Udtalelser, der findes i Betænkningen, og som jeg kunde ønske at faa større Klarhed over. Der findes paa Side 2 nogle Udtalelser angaaende en Skrivelse fra den højtærede Indenrigsminister af 8. Februar 1909. De gaa ud paa, at der ifølge Finansloven og Tillægsbevillingsloven i indeværende Finansaar staa et Beløb af 327,862 Kr. 63 Øre til Raadighed til Anvendelse for Hjælpekasserne. Dermed forholder det sig saaledes, at der findes ordinært 250,000 Kr. paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven og 77,862 Kr. som ubrugte fra tidligere Finansaar. Nu siges der senere hen, at af disse Penge er der som Tilskud til Kommunerne i Anledning af deres Udgifter i Regnskabsaaet 1907—08 forbrugt 213,893 Kr. 17 Øre. Disse Penge ere altsaa udbetalte ifølge Loven til Refusion af en Trediedel af Kommunernes Udgifter til Hjælpekasserne i Aaret i Forvejen. Saa siges der om det foreliggende Forslag fra Flertallets Side, at efter dette vil der altsaa i næste Finansaar staa til Raadighed først 250,000 Kr. og dernæst 113,969 Kr. 46 Øre, som var blevne tilovers fra Udbetalingerne, som fandt Sted til Refusion af det foregaaende Aars Udgifter, og endelig 50,000 Kr., som Flertallet foreslaar skulle bevilges for det kommende Finansaar. Det bliver i alt 413,000, siges der, eller ca. 200,000 Kr. mere, end der er forbrugt i indeværende Finansaar.

Her kunde det jo synes, som om de arbejdsløse nu faa over 400,000 Kr., som vilde komme dem til gode i den kommende Tid. Det er det Indtryk, man faar ved at læse det. Men saadan forholder det sig jo slet ikke. Det, man nu skulde vide, og det, jeg har ønsket at faa at vide i Udvalget og har ment, at man skulde spørge Ministeren om, er, hvor mange af disse Penge der er beslagnede af de Bevillinger, som de forskellige Kommuner have givet i indeværende Finansaar. For disse Penge ere jo brugte, dem have de arbejdsløse jo faaet, og hvad der saa kommer ind i Kommunernes Kasse, er til Dækning af den Del af de allerede afholdte Udgifter, som det er Statens Pligt at yde. Saa maa man ikke fremstille det saaledes, som om man har disse 400,000 Kr. til Raadighed for den kommende Tid, for det har man jo slet ikke. Kommunerne have bevilget disse Penge under Forudsætning af, at de kunde faa en Trediedel dækket, og naar de nu gaa ind i Kommunens Kasse, saa er det til Dækning af de allerede afholdte Udgifter. Nu er det jo saa-

ledes for Københavns Vedkommende, at der af Københavns Kommune alt er anmeldt til Deltagelse i Statstilskuddet 340,000 Kr., men jeg følger dertil, at der foreligger i Aften i Borgerrepræsentationen til anden Behandling Forslag fra Magistraten om yderligere Tilskud paa 80,000 Kr., hvorved man altsaa kommer op paa en Sum af 420,000 Kr. Den Refusion, som Københavns Kommune skulde have heraf, bliver 140,000 Kr. Det er altsaa Penge, som de arbejdsløse have faaet, men Spørgsmaalet er da: Hvad have saa de andre Kommuner bevilget? I hvor høj Grad ere de Penge, som haves til Raadighed, beslagnede? Det er en Kendsgerning, som allerede er nævnt, at Frederiksberg og Aarhus og andre store Byer i Danmark have bevilget ret store Beløb til de arbejdsløse, saa Spørgsmaalet er, om disse 400,000 Kr., her er Tale om, overhovedet strække til til at refundere de Udgifter, Kommunerne allerede have afholdt til Fordel for de arbejdsløse.

Jeg tror derfor nok, at dette Regnestykke skulde stilles op paa en helt anden Maade; man bør ikke nævne disse Tal som Penge, de arbejdsløse faa; dem faa de slet ikke, de have faaet dem, de ere allerede forbrugte. Det, der staaer til Raadighed til Dækning af Kommunernes Udgifter til næste Aar, er simpelt hen de 250,000 Kr., som staa paa Finansloven; det er den Sum, Kommunerne maa regne med, naar de ville bevilge Penge til de arbejdsløse, under Forudsætning af, at de faa $\frac{1}{3}$ af Statskassen; det er hverken mere eller mindre end 250,000 Kr. Jeg vil sige, at vil man ikke hjælpe de arbejdsløse, eller vil man kun hjælpe dem paa en tarvelig Maade, skulde man dog ikke bruge en Fremgangsmaade, der kan udtydes, som om det var falske Penge, man gav dem; det vil kun vække yderligere Misfornøjelse blandt de arbejdsløse, naar det hedder sig, at nu bevilges der 400,000 Kr. til de arbejdsløse, men de faa bare ingenting, for de have faaet dem i Forvejen. Paa den Maade skal man ikke bære sig ad, man skal bære sig reelt ad og give dem de Tilskud, de trænge til i Øjeblikket; det kommer an paa at afhjælpe Nødtilstanden ved kontante Tilskud, som i Øjeblikket findes. Og det er saaledes, at Arbejdsløshedskasserne have ydet alt, hvad de ere i Stand til at yde, og de ere ikke saaledes situerede, at de have nogen Reservefond, thi, som det allerede er sagt, kom Arbejdsløsheden allerede i det første Aar, Arbejds-